

Madžarska dajatev za uporabo motornih vozil ni združljiva s Pridružitvenim sporazumom EGS-Turčija

Ta dajatev namreč pomeni dajatev z enakim učinkom kot carina, katere naložitev ta sporazum prepoveduje

Istanbul Lojistik je turška družba, ki opravlja cestni prevoz iz Turčije v EU. Marca 2015 so madžarski davčni organi ugotovili, da madžarska dajatev za uporabo motornih vozil ni bila plačana za težko tovorno vozilo, ki ga je ta družba uporabljala za prevoz tekstilnih izdelkov iz Turčije v Nemčijo.

Nato so madžarski organi družbi Istanbul Lojistik odredili plačilo zadevne dajatve v znesku 60.000 HUF (približno 200 EUR), naložili pa so ji tudi globi v znesku 600.000 HUF (približno 2000 EUR). Družba Istanbul Lojistik je zato pri Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (upravno in delovno sodišče v Szegedu, Madžarska) vložila tožbo zoper odločbe teh organov. Zlasti trdi, da zadevna dajatev pomeni dajatev z enakim učinkom kot carina, katere naložitev je v zvezi s trgovino z blagom med EU in Turčijo prepovedana s Sklepom št. 1/95 Pridružitvenega sveta ES-Turčija¹ o izvajanju določb Pridružitvenega sporazuma EGS-Turčija² o izvajanju zaključne faze carinske unije.

Madžarsko sodišče Sodišče sprašuje, ali je izpodbijana dajatev združljiva z navedenim sklepom.

Sodišče z današnjo sodbo najprej opozarja, da se na podlagi tega sklepa carine in dajatve z enakim učinkom kot carina odpravijo med EU in Turčijo. V zvezi s tem Sodišče pojasnjuje, da je treba pravila tega sklepa razlagati v skladu s sodno prakso Sodišča o določbah Pogodbe DEU v zvezi s prostim pretokom blaga.

Sodišče tako poudarja, da vsaka denarna dajatev, ki se enostransko naloži, ne glede na njeno poimenovanje, način uporabe oziroma znesek, in s katero je blago obremenjeno zaradi prehoda meje, če ni carina v ožjem pomenu, pomeni dajatev z enakim učinkom kot carina.

Dalje Sodišče navaja, da lahko za dajatev, katere obdavčljivi dogodek je prevoz blaga in ki se ne obračuna na proizvod, ampak na dejavnost, ki je nujno povezana s proizvodom, veljajo tudi zahteve, ki izhajajo iz načela prostega pretoka blaga. V tem okviru Sodišče ugotavlja, da je znesek zadevne dajatve odvisen od meril, ki so med drugim povezana s količino blaga, ki ga je mogoče prevažati, in namembnim krajem. Zato Sodišče meni, da čeprav se sporna dajatev ne plačuje na proizvode, **se ob prehodu madžarske meje nalaga na blago, ki ga prevažajo vozila, registrirana v Turčiji, in ne na storitev prevoza.**

¹ Sklep št. 1/95 Pridružitvenega sveta ES-Turčija z dne 22. decembra 1995 o izvajanju zaključne faze carinske unije (UL 1996, L 35, str. 1).

² Sporazum o pridružitvi med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Turčijo, ki so ga 12. septembra 1963 v Ankari podpisale Republika Turčija na eni strani in države članice EGS in Skupnost na drugi in ki je bil sklenjen, odobren in potrjen v imenu Skupnosti s Sklepom Sveta 64/732/EGS z dne 23. decembra 1963 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 11, str. 10).

V teh okoliščinah Sodišče presoja, da **izpodbijana dajatev, ki se enostransko naloži na blago zaradi prehoda meje, pomeni dajatev z enakim učinkom kot carina v smislu Sklepa št. 1/95 Pridružitvenega sveta in torej ni združljiva z njim.**

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki z razglasitve sodbe so dostopni na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106